

[Ivar Nørgaard.]

onerne nu har opgivet deres kritiske og negative holdning og nu går ind i dette arbejde ud fra en positiv holdning til Nordek, ja, så kan vi kun ærgre os over, at man har skabt denne vildledende offentlige meningsdannelse indtil nu, og glæde os over, at de ikke engang selv er særlig påvirkede af deres egen opinionsdannelse.

Hr. Anders Andersen kunne ikke forstå, at jeg sådan uden videre tog et afsnit til indtægt i markedsministerens tale; det var dette om den værdiforøgelse af eksporten af landbrugsvarer på 300-400 mill. kr., hvorom markedsministeren ordret sagde, at det var berettiget at forvente, at Danmark gennem forbedrede priser og forøget eksport i løbet af de år, hvor det kortsigtede landbrugssamarbejde skal gælde, havde mulighed for at opnå dette. Jeg kan jo kun citere, hvad markedsministeren i denne sag har sagt, og jeg synes i hvert fald, at hvis hr. Anders Andersen og hr. Per Møller har afgørende argumenter, der kan tilbagevise denne markedsministerens forventning, så burde det fremføres. Hr. Per Møller anså det for fantasital, som man overhovedet ikke kunne opstille, og jeg forstod, at hr. Anders Andersen var af næsten samme opfattelse; han opfattede det i hvert fald som noget særdeles usikkert og noget, man i virkeligheden ikke kunne udtale sig om.

Det er i øvrigt karakteristisk, at de borgerlige partiers repræsentanter i denne sal hænger sig kolossalt i, at de ikke kender den aftale, der nu er indgået mellem embedsmændene, næsten bruger det som argument for ikke at kunne tage stilling i sagen. Det må virke noget ejendommeligt på os andre, som jo ikke har det tætte samarbejde med regeringen, som man må formode regeringspartierne's parlamentsmedlemmer har, når disse i dag kan udtrykke en sådan skepsis over for noget, som embedsmændene efter konstant kontakt med statsministeren og dermed regeringen er nået frem til at slutte aftale om med andre landes embedsmænd. Det kan kun, synes jeg, give anledning til fortsat tvivl om de herrers positive holdning i denne sag, når man ønsker videre og dyberegående undersøgelser af det materiale, som har været grundlaget for regeringens grønne lys for embedsmændene. Hvad er det, de herrer vil

undersøge nøjere, før de tager stilling? Og tror man overhovedet, at der er nogen som helst mulighed for nu, hvor embedsmændene har indgået aftaler efter hyppige samtaler med regeringsmedlemmerne i alle lande, at få ændret væsentligt i disse aftaler? Hvis det er tilfældet, er det da i sidste øjeblik, vi får det at vide, da det jo er regeringens hensigt allerede nu på Nordisk Råds møde, som vi rejser til i morgen, at give udtryk for tilslutning til traktatudkastet og oven i købet give udtryk for viljen til at få dette forelagt for folketinget og ratificeret hurtigt.

Jeg synes altså, at det er lidt malurt i glædens bøger, når denne skepsis stadig væk udtrykkes, især fra hr. Anders Andersens side. Vi må jo ikke glemme, at hr. Anders Andersen uden for denne folketingsal repræsenterer en af disse meget store erhvervsorganisationer, som netop nu skal indgå i det konstruktive samarbejde med markedsministeren, som markedsministeren efter det møde, jeg forstår ministeren har haft med organisationerne i dag, havde berettiget forventning om. Ville det ikke være rimeligt, hvis der stadig er forhold, som hr. Anders Andersen ikke rigtig føler tryghed ved, at vi fik det klart at vide fra denne talerstol? Og kan vi ikke også få at vide, om konsekvensen af hr. Anders Andersens indstilling er, at man ikke synderlig helhjertet vil lade den organisation, som hr. Anders Andersen er præsident for, gå ind i opbygningen af Nordek i de kommende uger og måneder?

Markedsministeren synes, at det var lidt vel fri fantasi, jeg kastede mig ud i, da jeg omtalte disse andre muligheder, der kunne opstå, hvis vi ikke fik et udvidet fællesmarked ved, at vi blev optaget i fællesmarkedet sammen med England. Men overraskede det ikke markedsministeren noget, at statsministeren, da han kom på talerstolen, faktisk gav udtryk for stort set de samme fantasier, som jeg gav udtryk for? Har jeg forstået statsministeren ret, sagde han nøjagtig det samme, som jeg sagde i den sag, nemlig: hvis det ikke bliver til noget med optagelsen af de ansøgende lande i fællesmarkedet nu, skal vi ikke tro, at fællesmarkedet da ikke vil blive anderledes, og at det kommende Europa ikke vil komme til at se anderledes ud. Der har jeg altså bare kon-